

ת"פ 23037/04 - מדינת ישראל נגד שלמה סלמן

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 11-04-23037 מדינת ישראל נ' סלמן
תיק חיזוני: 05110450802009

בפני כב' השופטת גלית ציגלר
מאמינה מדינת ישראל
נגד שלמה סלמן
נאשם

החלטה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של גרימת שריפה ברשלנות לפי סעיף 449 לחוק העונשין.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 09.10.09, הדליק הנאשם מדורה בחצר ביתו, האש התפשטה לכיוון הבית הסמוך וכילתה את שטхи החצר והמחסן של השכן.

2. סניגורו של הנאשם העלה טענת הגנה מן הצד הנוגעת לאכיפת בררנית.

לטענתו, מדובר במקרה יוצא, בו איתרעו מזלו של הנאשם שניסה לשורף פסולות, והאש יצאה מכלל שליטה והתפשטה בפתאומיות. לטענתו, בארץ מתרחשים מאות מקרים של שריפות, אשר ברובם המכريع אינם מגיעים לכדי הגשת כתב אישום, אלא בנסיבות ייחודיות שבהן נגרמת אבידה בנפש או נזק בלתי הפיך, מה שאינו כן במקרה זה בו נגרם נזק רקoshi בלבד, ועל כן ההחלטה להגיש כתב אישום הינה מפללה ושגquia, ונובעת מלחיצים שונים שהפועל המתلون. הסניגור הוסיף גם כי כתב האישום הוגש בשינויו, תוך התעלמות מנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו אדם נורמיטיבי ואב לילדים, הסובל מנוכחות רפואיות, ובהתאם לכך אין הצדקה לניהול הלייף פלילי ויש להורות על ביטול כתב האישום.

3. ב"כ המאמינה התנגדה לבקשתו, וטענה כי כתב האישום הוגש לאחר שהנהלה חקירה והתיק הווער בין גורמי הנסיבות השונים, ונמצא כי קיימות ראיות המבוססות עבירה של גרימת שריפה ברשלנות. לדבריה, אין מדובר באכיפה בררנית, שכן הנאשם היה שוחרר להבעיר אש במקום מגוריים, ללא מחסום שימנע את התפשטות האש, ומושלא צפה, ככל אדם סביר, כי מעשה זה יוביל לתוכזאה הרת אסון - רובצת לפתחו האשמה בגין האירוע.

ב"כ המאמינה הוסיפה, כי אין ממש בטענה בדבר הפליה, שכן לא הובאו נתונים לגבי חשודים אחרים שהוחלט

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - oz.verdicts.co.il

לסגור את התקיק בעניינם, ולא הוכח כי ההחלטה להגיש כתוב אישום נגד הנאשם יסודה בשיקולים פסולים, ועל כן יש לדוחות את הבקשה.

4. לאחר שבחןתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי כי יש ממש בטענות הנאשם, שכן טענותיו לעניין הגנה מן הצדק, הן טענות עובדיות הנוגעות לפעולות שביצעו לא ביצע הנאשם במהלך האירוע, והן מתייחסות ליכולתו לצפות את תוצאותיו, וכל אלה מצריכים בירור לגופו של עניין יכול להעשות רק במסגרת ניהול הילין.

וiodash, ביטול כתוב אישום הוא סעד חריג ויוצא דופן, ונקבע לא אחת שיש להפעילו במסורתה, ורק במקרים שבהם בית המשפט משתמש כי התנהלות הטבעהינה שעורורית או חמורה מאוד, או כאשר ניהול הילין הפלילי עומד בסתרה לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

5. מסקנה דומה תהיה גם באשר לטענת הנאשם בדבר אכיפה בררנית, כאשר על הטעון להראות כי נעשתה הבדיקה בין כלו שקיים ביניהם דמיון רלוונטי, וכי בבסיס הבדיקה ניצב מניע פסול (ע"פ 7/07 3215 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 37, (פורסם ב公报)).

אלא שכן הטענה להפליה הועלתה באופן כללי וסתמי, לא הובאו ראיות או נתונים על אותן מקרים בהם הוחלט שלא להגיש כתוב אישום, אף לא הוכח כי שיקול זה או פסול הניע את הטבעה להגיש כתוב אישום, ואין כל בסיס לקבוע כי המאשימה נקטה באכיפה בררנית.

ווער, כי על פי הפסיקת מסור למאשימה שיקול דעת רחב בהחלטה להגיש כתוב אישום, והנחת המוצא שלצורך ההחלטה זו הובאו מלאו השיקולים הרלבנטיים הדרושים (ראה פסק דין של כב' השופט א' ריבלין בגב"ץ 5699/07 פלונית נ' היוזץ המשפטי לממשלה, פ"ד סב(3) 550 (2008), בפסקה 11 לפסק הדין; וראה גם: בג"ץ 2534/97 יהב נ' פרקליטת המדינה פ"ד נא(3) (1997) בעמוד 31; בג"ץ 4736/98 מעריב הוצאה מודיעין בע"מ נ' היוזץ המשפטי לממשלה, פ"ד נד(1) 659 (2000) בעמוד 666).

6. בנסיבות שפורטו, ומשלא הונחה תשתיית לטענות הנאשם, אין מקום לביטול כתוב האישום, ואם יעמוד הסגנור על טענותיו יוכל להוכיח בדרך המקובלת.

7. מענה לכתב האישום ניתן ביום 14.7.14 בשעה 08:30.

הסגנור יdag להתייצבות הנאשם.

8. העתק ההחלטה ישלח לצדים בדואר.

ניתן היום, כ"ט אדר בתשע"ד, 31 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 2